

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์ เพื่อสร้างดัชนีรวมทางการอุดมศึกษา ที่บ่งชี้คุณลักษณะโดย ส่วนรวมของนิสิตใหม่ ระดับปริญญาตรี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้งเปรียบเทียบดัชนีรวม ลักษณะของนิสิตใหม่ระดับปริญญาตรี ของแต่ละคณะ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและเปรียบเทียบดัชนี รวมลักษณะของนิสิตใหม่ ระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวม ของทบวงมหาวิทยาลัย กับนิสิต ใหม่ที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ได้จากการตอบแบบวัดคุณลักษณะของนิสิตใหม่ที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น โดยผ่านการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง และความตรงเชิงเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และนำไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ของแบบวัดคุณลักษณะของนิสิตใหม่ใน ตอนที่ 2 จำนวน 61 ข้อ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) มีค่า เท่ากับ 0.8448 โดยที่ลักษณะของแบบวัดคุณลักษณะของนิสิตใหม่แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว สถานภาพทางครอบครัว ความสนใจเกี่ยวกับชมรมใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และความสนใจเกี่ยวกับประเภทของหนังสือ เป็นต้น โดยลักษณะของแบบ สอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบให้เติมค่าลงในช่องว่าง รวมจำนวน ทั้งสิ้น 23 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดคุณลักษณะของนิสิตใหม่เกี่ยวกับพฤติกรรม หรือลักษณะที่นิสิต ปฏิบัติ โดยลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 61 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี ภาควิชาการศึกษาด้าน ปีการศึกษา 2536 ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1,700 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x ของสถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบวัดคุณลักษณะของนิสิตใหม่ตอนที่ 1 โดยการ หาจำนวน และร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลในแบบวัดคุณลักษณะของนิสิตใหม่ตอนที่ 2 โดยการหา ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation

Coefficient) และวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) สกัดตัวประกอบแบบ
 วิทยาพจน์ (Image Factoring) และหมุนแกนแบบออร์ทोगอนอล (Orthogonal) ด้วยวิธี
 แวริแมกซ์ (Varimax) เพื่อสร้างดัชนีรวม และทำการคำนวณค่าดัชนีรวมสำหรับเปรียบเทียบแต่ละ
 ลักษณะที่ได้ของแต่ละคณะและ แต่ละประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance)
 และทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธีทดสอบภายหลัง (Post-hoc Analysis) โดยการจับคู่เปรียบเทียบ
 (Paired Comparison) ด้วยวิธีการเปรียบเทียบแบบ Tukey

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ของนิสิตใหม่ ระดับปริญญาตรี ของจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัยทั้ง 16 คณะ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1.1 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนิสิต
 เพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นนิสิตเพศหญิงจำนวน 960 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 และเป็น
 นิสิตเพศชายจำนวน 729 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ ปรากฏว่า
 กลุ่มตัวอย่างประชากรมีอายุระหว่าง 14-25 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรมีอายุ 18 ปี มาก
 ที่สุด จำนวน 683 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลง
 มา มีอายุ 17 ปี จำนวน 571 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด
 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิลำเนาเดิม ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ใน
 กรุงเทพมหานคร มากที่สุด จำนวน 1,033 คน คิดเป็นร้อยละ 60.76 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 ประชากรทั้งหมด และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็นเขตภูมิภาค พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรมี
 ภูมิลำเนาเดิม อยู่ในภาคกลางมากที่สุด จำนวน 1,147 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 ของจำนวน
 กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ
 7.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

1.2 กลุ่มตัวอย่างประชากรจบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจับ
 ตามจำนวนปีปกติที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้คือ 3 ปี มากที่สุด จำนวน 869 คน คิดเป็น

ร้อยละ 51.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมาจบการศึกษาของการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(สอบเทียบ) จำนวน 785 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด ส่วนสถานที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นปรากฏว่า นิสิตใหม่จบการศึกษาจากจังหวัดกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 1,276 คน คิดเป็นร้อยละ 75.1 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็นเขตภูมิภาค พบว่า นิสิตใหม่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากภาคกลางมากที่สุด จำนวน 1,347 คน คิดเป็นร้อยละ 79.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด หลังจากจบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นิสิตใหม่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00- 3.49 มากที่สุด จำนวน 626 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา มีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 431 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

1.3 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น มีนิสิตใหม่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 1,503 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนิสิตใหม่ที่เลือกอันดับที่ 1 เข้าได้เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 719 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย รองลงมาเป็นนิสิตใหม่ที่สอบผ่านเข้ามาได้โดยเลือกเป็นอันดับที่ 2 จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังเป็นนิสิตที่สอบผ่านขั้นตอนการคัดเลือกจากโครงการพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด โดยจำแนกตามโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนี้ เป็นนิสิตใหม่ที่สอบผ่านโครงการ วพ.1 และ พสวท. มากที่สุดจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนิสิตโครงการพิเศษทั้งหมด รองลงมาเป็นนิสิตโครงการจุฬาฯ-ชนบท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนิสิตโครงการพิเศษทั้งหมด

1.4 ในด้านสถานภาพของครอบครัวนั้น พบว่า บิดาประกอบอาชีพอิสระหรือมี
 กิจการส่วนตัวมากที่สุดจำนวน 817 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร
 ทั้งหมด รองลงมาบิดามีอาชีพรับราชการ จำนวน 388 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 ของจำนวนกลุ่ม
 ตัวอย่างประชากรทั้งหมด ส่วนมารดานั้น พบว่า มารดาประกอบอาชีพอิสระหรือมีกิจการส่วนตัว
 มากที่สุดเช่นกัน จำนวน 560 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด
 รองลงมา มารดาเป็นแม่บ้าน จำนวน 537 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 ประชากรทั้งหมด

ในด้านของวุฒิการศึกษาสูงสุดของบิดา และมารดา พบว่า บิดามีวุฒิการศึกษาสูงสุดใน
 ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 451 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร
 ทั้งหมด รองลงมาบิดาจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 430 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2
 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด แต่มารดามีวุฒิการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด
 จำนวน 593 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา
 มารดาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ของจำนวนกลุ่ม
 ตัวอย่างประชากรทั้งหมด

ในด้านของเงินเดือนของบิดาและมารดา พบว่า บิดามีเงินเดือนมากกว่า 30,000 บาท
 ต่อเดือน มากที่สุด จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร
 ทั้งหมด รองลงมาบิดามีเงินเดือนตั้งแต่ 9,001 ถึง 12,000 บาท ต่อเดือน จำนวน 237 คน
 คิดเป็นร้อยละ 14.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด ส่วนรายได้ของมารดา พบว่า
 มารดามีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1
 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมามารดามีรายได้ตั้งแต่ 12,001 ถึง 15,000
 บาท ต่อเดือน จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

1.5 แหล่งค่าใช้จ่ายของนิสิตใหม่เพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นส่วนใหญ่แล้ว
 มาจากบิดามารดา มากที่สุด จำนวน 1,565 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 ประชากรทั้งหมด รองลงมา เป็นค่าใช้จ่ายที่ได้มาจากญาติ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5
 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด โดยขณะที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้ กลุ่มตัวอย่าง
 ประชากรพักอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุดจำนวน 1,148 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 ของจำนวน

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา พักอาศัยอยู่ที่หอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

1.6 กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้เวลาในการเดินทางมา และกลับจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวันมากที่สุด จำนวน 543 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด เวลาที่ใช้รองลงมาคือ โดยเฉลี่ย 60 ถึง 90 นาที ต่อ วัน จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด โดยที่พาหนะที่กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้ในการเดินทางมาเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ บริการของขนส่งมวลชนของรัฐ หรือสาธารณะ เช่น รถยนต์โดยสารประจำทาง, เรือโดยสาร หรือรถไฟ เป็นต้น จำนวน 929 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ รถยนต์ที่บ้านมาส่ง จำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

1.7 ในเรื่องของการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้เวลา น้อยกว่า 6 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 793 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา จะใช้เวลาโดยเฉลี่ย 6 ถึง 10 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ จำนวน 507 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

1.8 ชมรมที่กลุ่มตัวอย่างสนใจเข้าร่วมมากที่สุด 5 อันดับแรก มีดังนี้ ชมรมที่กลุ่มตัวอย่างสนใจเข้าร่วมเป็นอันดับที่ 1 คือ ชมรมคอมพิวเตอร์ รองลงมา ได้แก่ ชมรมกีฬาต่างๆ ชมรมศิลปะภาพถ่าย ชมรมดนตรีไทย-สากล และชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติตามลำดับ

1.9 ประเภทของหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างสนใจอ่านมากที่สุด 5 อันดับแรก มีดังนี้ ประเภทของหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างสนใจอ่านมากเป็นอันดับที่ 1 คือ นิติสารวารสารต่าง ๆ บันเทิง แฟชั่น รองลงมา ได้แก่ หนังสือการ์ตูนต่าง ๆ ตลก ขำขัน, หนังสือพิมพ์ เรื่องทั่วไปรอบตัว, หนังสือนวนิยายทุกประเภท และ หนังสือเรื่องสั้นทุกประเภท บทความต่าง ๆ ตามลำดับ

1.10 ในด้านของกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างประชากรทำมากที่สุด เมื่อมีเวลาว่าง ได้แก่ การไปเที่ยว คุยสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ๆ จำนวน 748 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ การอ่าน ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับทุกเรื่องที่

สนใจ จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด และอ่าน
ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาที่เรียน จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ของจำนวนกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรทั้งหมด

1.11 กลุ่มตัวอย่างประชากรมีเป้าหมายที่สำคัญที่สุด เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นจำนวน 825
คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ มีความ
ต้องการทำงานในหน่วยงานเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3
ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่ายังมีกลุ่มตัวอย่างประชากรถึง 210 คน
คิดเป็นร้อยละ 12.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด ที่ยังไม่มีเป้าหมายชีวิตที่แน่นอนใน
อนาคต

2. โครงสร้างดัชนีรวมคุณลักษณะของนิสิตใหม่

2.1 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร
ได้แก่ ความต้องการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนกลุ่มเมื่อมีการสมัครเลือกตั้งผู้แทนนิสิต, ความ
ต้องการเข้าร่วมเป็นกรรมการในองค์การบริหารนิสิตของคณะหรือมหาวิทยาลัย หรือเป็นตัวแทน
นิสิตในสภานิสิต, การมีส่วนร่วมร่วมรณรงค์หาเสียง ชักชวนไปเลือกตั้งหรือเข้าเป็นสมาชิกของ
องค์กรกลางเพื่อดูแลเกี่ยวกับการเลือกตั้ง, การมีส่วนร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยด้วย
ความเต็มใจมากกว่าเพื่อน ๆ คนอื่น และการมีส่วนร่วมเข้าร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคมต่าง ๆ เช่น
การทำงานสังคมสงเคราะห์ การรณรงค์ในเรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2.2 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร ได้แก่
การมีส่วนร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามากกว่าเพื่อน ๆ คนอื่นในชั้นเดียวกัน, ในปัจจุบันเล่นกีฬา
หรือออกกำลังกายทุกสัปดาห์, การอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับกีฬา, ถ้ามีโอกาสต้องการเข้าร่วมเล่น
กีฬาน้องใหม่กีฬาคณะ หรือกีฬามหาวิทยาลัย เป็นต้น และ การไม่พลาดโอกาสที่จะเข้าร่วมการ
แข่งขันกีฬาที่ชอบ

2.3 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัวแปร ได้แก่
การอ่านหนังสือเกี่ยวกับศิลปะ วรรณคดี และวัฒนธรรม, การเข้าชมงานการจัดนิทรรศการ

เกี่ยวกับศิลปะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด รูปปั้น งานแกะ หรือสลัก เป็นต้น, การชมภาพยนตร์ คุ
 ทรทัศน์ เกี่ยวกับศิลปะ วรรณคดี และวัฒนธรรม และความชอบที่จะวาดภาพ ปั้น แกะ สลัก รูป
 ต่าง ๆ หรืองานเกี่ยวกับศิลปะทุกประเภท

2.4 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร
 ได้แก่ การค้นคว้าหาความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยที่อาจารย์ไม่ต้องสั่ง, การ
 อ่านค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากหนังสือที่อาจารย์กำหนดให้, การอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
 ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนเป็นหลักเพื่อต้องการได้ผลการเรียนที่ดี, การอ่านค้นคว้า ศึกษาเล่าเรียน
 เฉพาะเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคตเท่านั้น และการอ่านทบทวนวิชาที่เรียน
 ทุกวัน

2.5 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร ได้แก่
 เมื่อมีเวลาว่างชอบไปเที่ยวหรือพูดคุยสนทนากับกลุ่มเพื่อน, การชอบไปเที่ยว ดูภาพยนตร์ ไป
 งานสังสรรค์กับเพื่อน ๆ หรือเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า และ สิ่งแรกที่ปฏิบัติเมื่อเดินทางมา
 ถึงมหาวิทยาลัยคือการเข้าไปคุยกับเพื่อน ๆ

2.6 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ประกอบด้วย
 ตัวแปร 3 ตัวแปร ได้แก่ การได้เข้าเรียนในคณะวิชาที่ศึกษาอยู่นี้ ตรงกับเป้าหมายในการประกอบ
 อาชีพในอนาคต, มีความตั้งใจว่าไม่ต้องการจะทำงานตามสาขาอาชีพที่จบการศึกษา และ ไม่ผูกพัน
 กับสาขาวิชาชีพหรือวิชาการที่กำลังศึกษาอยู่

3. ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่

3.1 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม

3.2 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา, ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้น
 ศิลปะ, ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม

3.3 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ, ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ

และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม

3.4 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการและ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม

3.5 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาและดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ

4. ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ จำแนกนิสิตตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชา และคณะ ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

4.1 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่สอบผ่านทบวงมหาวิทยาลัย ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.058 ถึง 0.088 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.316 ถึง 2.010 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 6.55 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.436 ถึง 0.669 และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่สอบผ่านโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.622 ถึง 0.469 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.253 ถึง 2.194 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.54 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.109 ถึง 0.634

นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่สอบผ่านทบวงมหาวิทยาลัย มีดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม โดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.088$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = 0.004$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = 0.003$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.020$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.033$) และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = -0.058$) ตามลำดับ

นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่สอบผ่านโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม โดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.469$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = 0.281$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = 0.041$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.046$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิต

เน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.100$) และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = -0.622$) ตามลำดับ

4.2 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ตามสาขาวิชา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

4.2.1 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัวมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.156 ถึง 0.267 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.263 ถึง 1.933 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.77 และสัมประสิทธิ์ความแปรผันมีค่าตั้งแต่ -0.318 ถึง 0.771

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.267$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = 0.181$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = 0.043$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = -0.042$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.075$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.156$) ตามลำดับ

4.2.2 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.261 ถึง 0.246 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.290 ถึง 2.001 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.92 และสัมประสิทธิ์ความแปรผันมีค่าตั้งแต่ -0.149 ถึง 0.524

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.246$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = 0.093$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = 0.072$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = -0.088$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = -0.162$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.261$) ตามลำดับ

4.2.3 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.346 ถึง 0.339 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.324 ถึง 2.054 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.88 และสัมประสิทธิ์ความแปรผันมีค่าตั้งแต่ -0.726 ถึง 0.565

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.339$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = 0.131$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = 0.077$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.035$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.200$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ

($\bar{X} = -0.346$) ตามลำดับ

4.2.4 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.319 ถึง 0.894 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.404 ถึง 2.153 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 6.55 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.500 ถึง 0.989

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.894$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = 0.034$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = -0.142$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.179$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.282$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.319$) ตามลำดับ

4.3 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ ตามคณะวิชา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

4.3.1 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะแพทยศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.370 ถึง 0.556 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.104 ถึง 1.971 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.12 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.091 ถึง 1.036

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.556$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = 0.194$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = 0.155$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = 0.037$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.067$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.370$) ตามลำดับ

4.3.2 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะสหเวชศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.409 ถึง 0.690 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.260 ถึง 1.900 ค่าต่ำสุด = -3.95 ค่าสูงสุด = 3.79 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.484 ถึง 0.282

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.690$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = 0.592$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = 0.515$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = 0.399$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.092$) และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} =$

-0.409) ตามลำดับ

4.3.3 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะสัตวแพทยศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.216 ถึง 0.928 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.185 ถึง 2.202 ค่าต่ำสุด = -3.87 ค่าสูงสุด = 5.77 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.904 ถึง 1.005

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬามีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.928$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = 0.348$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = 0.147$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = 0.029$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.213$) และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.216$) ตามลำดับ

4.3.4 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะทันตแพทยศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.313 ถึง 0.248 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.024 ถึง 1.903 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 4.89 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.382 ถึง 0.535

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.248$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = 0.011$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.020$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.081$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.261$) และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.313$) ตามลำดับ

4.3.5 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะเภสัชศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.274 ถึง 0.254 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.349 ถึง 1.950 ค่าต่ำสุด = -4.13 ค่าสูงสุด = 5.15 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.161 ถึง 0.860

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.254$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.029$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.126$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.138$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.203$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเนกัฬารวม ($\bar{X} = -0.274$) ตามลำดับ

4.3.6 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่า

เฉลี่ยตั้งแต่ -0.377 ถึง 0.443 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.259 ถึง 1.890 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.67 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.007 ถึง 0.523

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.443$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = 0.065$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = 0.027$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.049$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = -0.247$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.377$) ตามลำดับ

4.3.7 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.641 ถึง 0.656 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.194 ถึง 1.992 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.92 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.335 ถึง 0.983

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.656$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = 0.633$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = -0.051$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = -0.283$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.363$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.641$) ตามลำดับ

4.3.8 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัวมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.604 ถึง 0.464 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.205 ถึง 1.886 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.19 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.585 ถึง 1.023

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.464$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = 0.117$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.064$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.144$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.316$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.604$) ตามลำดับ

4.3.9 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.627 ถึง 0.648 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.804 ถึง 2.077 ค่าต่ำสุด = -3.95 ค่าสูงสุด = 4.33 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.884 ถึง 0.291

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.648$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.195$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = -0.275$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.291$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.453$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.627$) ตามลำดับ

4.3.10 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะรัฐศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.660 ถึง 0.507 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.298 ถึง 2.431 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.88 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -1.365 ถึง 0.624

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.507$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = 0.495$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นดัชนีรวม ลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = -0.071$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.273$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = -0.344$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.660$) ตามลำดับ

4.3.11 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะนิเทศศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.415 ถึง 1.055 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.868 ถึง 2.026 ค่าต่ำสุด = -3.95 ค่าสูงสุด = 5.53 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.818 ถึง 0.652

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 1.055$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = 0.352$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ($\bar{X} = 0.319$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = -0.075$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.291$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.415$) ตามลำดับ

4.3.12 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะนิติศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.043 ถึง 0.480 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.152 ถึง 2.458 ค่าต่ำสุด = -3.95 ค่าสูงสุด = 5.10 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.325 ถึง 0.504

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 0.480$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = 0.248$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ

($\bar{X} = 0.055$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม($\bar{X} = 0.021$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม($\bar{X} = -0.001$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.043$) ตามลำดับ

4.3.13 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะครุศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.632 ถึง 0.659 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.446 ถึง 2.360 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 5.54 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.382 ถึง 0.635

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด($\bar{X} = 0.689$) รองลงมาได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน($\bar{X} = 0.463$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ($\bar{X} = 0.316$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ($\bar{X} = 0.115$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม($\bar{X} = -0.334$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา($\bar{X} = -0.632$) ตามลำดับ

4.3.14 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.486 ถึง 2.224 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.482 ถึง 2.012 ค่าต่ำสุด = -4.13 ค่าสูงสุด = 4.89 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.529 ถึง 0.779

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด($\bar{X} = 2.224$) รองลงมาได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ($\bar{X} = 0.501$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม($\bar{X} = 0.184$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = 0.098$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม($\bar{X} = -0.461$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา($\bar{X} = -0.486$) ตามลำดับ

4.3.15 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะอักษรศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.733 ถึง 0.254 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.356 ถึง 2.083 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 6.00 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.400 ถึง 0.992

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด($\bar{X} = 0.254$) รองลงมาได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม($\bar{X} = 0.037$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม($\bar{X} = 0.028$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.018$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ($\bar{X} = -0.394$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา

$(\bar{X} = -0.733)$ ตามลำดับ

4.3.16 นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ดัชนีรวมทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.764 ถึง 1.297 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.179 ถึง 2.132 ค่าต่ำสุด = -4.34 ค่าสูงสุด = 6.55 และสัมประสิทธิ์ความเบ้มีค่าตั้งแต่ -0.701 ถึง 1.809

ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มีค่าโดยเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 1.297$) รองลงมา ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ($\bar{X} = 0.858$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ($\bar{X} = 0.391$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ($\bar{X} = -0.731$), ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ($\bar{X} = -0.761$) และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ($\bar{X} = -0.764$) ตามลำดับ

5. ผลการเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชา และคณะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

5.1 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม

5.1.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันกับสาขาวิชา และคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

5.1.2 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

5.1.3 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม จำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านดัชนีรวมลักษณะ

ของนิสิตเน้นกิจกรรม ของกลุ่มนิสิตที่อยู่ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน

5.1.4 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม จำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และ คณะวิศวกรรมศาสตร์

5.2 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา

5.2.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กับสาขาวิชาและ คณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.2 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2.3 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา จำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพมีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์

5.2.4 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา จำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสหเวชศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะศิลปกรรมศาสตร์

และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์

5.3 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ

5.3.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวง มหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันกับสาขาวิชาที่นิสิตศึกษา แต่พบว่ามีความสัมพันธ์กัน กับคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.2 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ จำแนกตาม ประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านของ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตกลุ่มศิลปะ ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3.3 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ จำแนกตาม สาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ มีลักษณะ ของนิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สาขา วิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขาสังคมศาสตร์

5.3.4 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ จำแนกตาม คณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีลักษณะของ นิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอื่น ๆ ทุกคณะ ยกเว้น นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, คณะเศรษฐศาสตร์, คณะ สัตวแพทยศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะสหเวชศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, คณะนิติศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์, คณะ อักษรศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะ วิศวกรรมศาสตร์

5.4 คัดนี้รวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ

5.4.1 ความแตกต่างของคัดนี้รวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กันกับสาขาวิชาที่นิสิตศึกษา แต่ไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กันกับคณะที่ นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4.2 เมื่อเปรียบเทียบคัดนี้รวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ จำแนก ตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านของคัดนี้รวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.4.3 เมื่อเปรียบเทียบคัดนี้รวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ จำแนก ตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ และ สาขาสังคมศาสตร์ และนิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาสังคมศาสตร์

5.4.4 เมื่อเปรียบเทียบคัดนี้รวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ จำแนก ตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์มีลักษณะของ นิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, คณะ เศรษฐศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, คณะอักษรศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์ และ คณะ วิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสหเวชศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้น วิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี และนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

5.5 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม

5.5.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับสาขาวิชา และคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.5.2 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.5.3 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม จำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาสังคมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขามนุษยศาสตร์

5.5.4 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม จำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะสหเวชศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, คณะสัตวแพทยศาสตร์, คณะอักษรศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะเศรษฐศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคมมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์

5.6 คัดเลือกรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน

5.6.1 ความแตกต่างของคัตเลือกรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กับสาขาวิชาและคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.6.2 เมื่อเปรียบเทียบคัตเลือกรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

5.6.3 เมื่อเปรียบเทียบคัตเลือกรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน จำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ และ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

5.6.4 เมื่อเปรียบเทียบคัตเลือกรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน จำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์ และ คณะทันตแพทยศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี และคณะอักษรศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสหเวชศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

6. ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ทั้ง 6 ตัว เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนด จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชา และ คณะ ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

6.1 ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม

6.1.1 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับของกลุ่มต่ำมากที่สุด จำนวน 389 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า อยู่ในระดับของกลุ่มสูงมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.1.2 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม อยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 86 และ 106 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 29.0 และ 27.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด สาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรมอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ สาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 187 และ 70 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ 28.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด ตามลำดับ

6.1.3 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม จำแนกตามคณะ พบว่า คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม อยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ จำนวน 21, 12, 13, 30, 102, 28, 13, 10, 34, 12 และ 35 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 26.9, 38.7, 30.2, 33.3, 25.1, 22.6,

32.5, 26.3, 43.0, 25.0 และ 25.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรมอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 96, 10, 26 และ 26 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 30.3, 33.3, 37.1 และ 41.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ ส่วนคณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรมอยู่ในกลุ่มระดับปานกลางมากที่สุด ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะนี้ทั้งหมด และคณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรมอยู่ในกลุ่มระดับค่อนข้างสูงมากที่สุด ได้แก่ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะนี้ทั้งหมด

6.2 ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา

6.2.1 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือก เข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จะอยู่ในกลุ่มระดับต่ำ และกลุ่มระดับสูงมากที่สุด จำนวนระดับละ 363 คน ซึ่งในแต่ละระดับคิดเป็นร้อยละ 25.6 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า อยู่ในระดับของกลุ่มต่ำมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.2.2 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 78 และ 186 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 27.2 และ 26.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด ตามลำดับ สาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ สาขาสังคมศาสตร์ และ สาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 109 และ 81 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 29.1 และ 33.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด

6.2.3 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา จำแนกตามคณะพบว่า คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 27, 13, 22, 112, 12 และ 27 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 34.2, 33.3, 24.4, 36.5, 32.4 และ 45.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และ คณะอักษรศาสตร์ จำนวน 22, 128, 32, 8, 23, 10, 28, 13 และ 59 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 24.4, 31.8, 26.2, 28.6, 34.8, 24.4, 35.0, 28.3 และ 44.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาอยู่ในกลุ่มระดับปานกลางมากที่สุด ได้แก่ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 8 และ 10 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ 24.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาอยู่ในกลุ่มระดับค่อนข้างต่ำมากที่สุด คือ คณะทันตแพทยศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของคณะนี้ทั้งหมด และคณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาอยู่ในกลุ่มระดับค่อนข้างสูงมากที่สุด คือ คณะสหเวชศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะนี้ทั้งหมด

6.3 ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ

6.3.1 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวม เพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย อยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด จำนวน 410 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวม จากทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนค่าดัชนีรวมของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่าอยู่ในระดับของกลุ่มต่ำมากที่สุดเช่นกัน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.3.2 เมื่อพิจารณาคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาที่มีคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ, สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 81, 237 และ 108 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 27.9, 33.1 และ 28.1 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด ตามลำดับ แต่ปรากฏว่า สาขามนุษยศาสตร์ มีคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสาขามนุษยศาสตร์ทั้งหมด

6.3.3 เมื่อพิจารณาคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ จำแนกตามคณะพบว่า คณะที่มีคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 17, 108, 12, 10, 23, 35, 40, และ 28 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 33.3, 26.5, 29.3, 26.3, 29.1, 76.1, 29.0, และ 44.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 11, 32, 131, 42, 9 และ 23 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 28.9, 35.6, 42.5, 33.1, 30.0 และ 33.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ ส่วนคณะที่มีคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะอยู่ในกลุ่มระดับปานกลาง มากที่สุด ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์ จำนวน 22 และ 10 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ 32.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ และ คณะที่มีคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะอยู่ในกลุ่มระดับค่อนข้างสูงมากที่สุด คือ คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะนี้ทั้งหมด

6.4 คำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ

6.4.1 เมื่อพิจารณาคำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียน ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า คำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จะอยู่ในกลุ่มระดับต่ำ มากที่สุด จำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการ ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า อยู่ในระดับของกลุ่มสูง และกลุ่มระดับค่อนข้างต่ำมากที่สุด จำนวนร้อยละ 39 คน ในแต่ละระดับคิดเป็นร้อยละ 21.1 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.4.2 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ, สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 73, 121 และ 82 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 25.5, 32.3 และ 34.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด ตามลำดับ แต่ปรากฏว่า สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งหมด

6.4.3 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการจำแนกตามคณะ พบว่า คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ คณะสหเวชศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 13, 13, 122, 16, 22 และ 18 คิดเป็นร้อยละ 46.4, 32.5, 39.9, 40.0, 28.6 และ 40.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 16, 30, 93, 46, 12, 29, 11, 49 และ 27 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 29.6, 34.1, 23.2, 37.7, 41.4, 43.3, 27.5, 36.3 และ 45.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ และ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในวิชาการอยู่ในกลุ่มระดับค่อนข้างสูงมากที่สุด คือ คณะแพทยศาสตร์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะ
สูง
ทั้งหมด

6.5 ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม

6.5.1 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม จำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียน ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวม เพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จะอยู่ในกลุ่มระดับสูง มากที่สุด จำนวน 415 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า อยู่ในระดับกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.5.2 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคมอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ, สาขาสังคมศาสตร์ และ สาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 76, 137 และ 73 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 29.7, 41.4 และ 32.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด แต่ปรากฏว่าสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม อยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งหมด

6.5.3 เมื่อพิจารณาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม จำแนกตามคณะ พบว่า คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคมอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพาณิชย์ศาสตร์ และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 24, 16, 26, 77, 46, 15, 29, 24, 9, 41 และ 24 คิดเป็นร้อยละ 35.3, 33.3, 31.0, 26.6, 41.4, 53.6, 48.3, 68.6, 29.0, 31.5 และ 43.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคมอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ คณะสหเวชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 8, 104, 25 และ 13 ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 32.0,

28.8, 37.9 และ 30.2 ตามลำดับ และคณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิต เน้นสังคมอยู่ในกลุ่มระดับปานกลางมากที่สุด คือ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะนี้ทั้งหมด

6.6 ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน

6.6.1 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน จำแนกตาม ประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวม เพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จะอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด จำนวน 439 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่าอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.6.2 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 101 และ 85 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 33.9 และ 34.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด ตามลำดับ และสาขาที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 209 และ 116 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 28.8 และ 29.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาทั้งหมด ตามลำดับ

6.6.3 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน จำแนกตามคณะ พบว่า คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนอยู่ในกลุ่มระดับสูงมากที่สุด ได้แก่ คณะสหเวชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 13, 160, 28, 38 และ 15 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 41.9, 38.8, 40.0, 48.1 และ 31.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละ

ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนอยู่ใน
 กลุ่มระดับต่ำมากที่สุด ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์
 คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี คณะนิเทศศาสตร์
 คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จำนวน 36, 14, 17, 29, 122, 40, 11, 14, 15, 37 และ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4,
 35.0, 31.5, 32.2, 38.9, 31.0, 27.5, 35.0, 31.9, 27.4 และ 52.4 ของ
 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ ตามลำดับ คณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับ
 สาขาวิชาอาชีพที่เรียนอยู่ในกลุ่มระดับค่อนข้างสูงมากที่สุด คือคณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 11 คน
 คิดเป็นร้อยละ 36.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะนี้ทั้งหมด และคณะที่มีค่าดัชนีรวมลักษณะ
 ของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนอยู่ในกลุ่มระดับค่อนข้างต่ำมากที่สุด คือ คณะ
 นิเทศศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในคณะนี้ทั้งหมด

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวที่ได้ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1.1 จะเห็นว่านิสิตส่วนใหญ่ที่สามารถสอบเข้ามาเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นั้นมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ ถึงร้อยละ 60.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด และสถานที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็จบการศึกษาจากโรงเรียน ที่อยู่ในกรุงเทพฯ มาก ถึงร้อยละ 75.1 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กนักเรียนที่อยู่ใน กรุงเทพฯ นั้น จะมีโอกาสสอบเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มากกว่าเด็กนักเรียนที่อยู่ใน ต่างจังหวัด อาจเป็นเพราะโรงเรียนในต่างจังหวัดยังไม่มีมาตรฐานในเนื้อหาการเรียน เข้มที่ดี เทียบเท่ากับโรงเรียนในกรุงเทพฯ ประกอบกับสภาพแวดล้อมของนักเรียนในต่างจังหวัดนั้นมีการ แข่งขันทางการเรียนน้อยกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ ดังจะเห็นได้จากการที่ในกรุงเทพฯ มีการเปิด โรงเรียนสอนพิเศษกันมาก ทำให้เด็กนักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพฯ ต้องเรียนพิเศษซึ่งเหมือนกับเป็น ความจำเป็นที่ทุกคนต้องเรียน เพราะถ้าไม่เรียนก็จะสู้เพื่อนไม่ได้ ซึ่งทำให้นักเรียนที่มีภูมิลำเนา อยู่ในต่างจังหวัดมีความต้องการที่จะเข้ามาเรียน ในกรุงเทพฯ มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะให้ตนเองมี โอกาสสอบเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของประเทศได้ ซึ่งในเรื่องนี้ทางกระทรวง ศึกษาธิการควรจะหาทางป้องกัน และแก้ไขเกี่ยวกับมาตรฐานของการศึกษา เพื่อที่จะได้ให้เด็ก นักเรียนทั่วประเทศมีโอกาสที่จะได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ดีเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ยังจะเห็นได้อีกว่า นิสิตที่สอบเข้ามานั้นเป็นนิสิตที่จบการศึกษาตามจำนวนปี ปกติที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ 3 ปี และจบการศึกษาจากการศึกษานอกระบบโรงเรียน หรือสอบเทียบนั้น มีจำนวน 869 และ 785 คน ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่าเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกันมาก แสดงให้เห็นว่านักเรียนในปัจจุบันมี การสอบเทียบกันมากขึ้น เพราะในปัจจุบันนี้นักเรียนมีค่านิยมในการสอบเอ็นทรานซ์มากถ้าใคร สอบไม่ได้ถือเป็นเรื่องที่ผิดหวัง และน่าอับอายมาก ดังนั้น นักเรียนจึงนิยมการสอบเทียบเพื่อที่ จะให้ตนเองมีโอกาสที่จะสอบเอ็นทรานซ์ได้มากกว่า 1 ครั้ง และมีโอกาสที่จะเลือกเรียนใน คณะที่ตนเองชอบได้มากขึ้น อีกทั้งตนเองก็จะไม่เรียนตกชั้นจากเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกัน จน กลายเป็นแพชชั่น ที่นักเรียนที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนเกือบทุกคนต้องมี

การสอบเทียบ และจากข้อมูลของทบวงมหาวิทยาลัยที่กล่าวถึงนักเรียนที่สละสิทธิ์ในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ตนเองสอบเข้าได้นั้น พบว่า นักเรียนที่สละสิทธิ์ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่สอบเทียบ ทำให้เป็นการกันที่เรียนของนักเรียนที่จบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นจำนวนมาก ซึ่งในเรื่องนี้ทางฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งทางทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และกรมการศึกษานอกโรงเรียน ควรจะรับศึกษาถึงปัญหา และหามาตรการแก้ไข ป้องกันเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเร็วที่สุด

1.2 จะเห็นว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะมีฐานะปานกลางถึงฐานะดี เพราะสิ่งเกิดได้จากรายได้เงินเดือนของบิดามารดาค่อนข้างสูง และบิดามารดาประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีโอกาสนำเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ดีได้มากกว่านิสิตที่มีฐานะยากจน เพราะนิสิตสามารถเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนที่ดี และมีโอกาสที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้มากขึ้น เช่น ในด้านการซื้อหนังสือเรียน หนังสือคู่มือในการเรียนต่างๆ หรือแม้แต่การเรียนพิเศษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในโรงเรียนตามปกติ เป็นต้น

1.3 จะเห็นว่านิสิตส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ถึง ร้อยละ 92.5 ของ จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด แต่นิสิตใช้เวลาในการเดินทางทั้งมาและกลับ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ต่อวัน เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 32.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด) แสดงว่านิสิตในส่วนใหญ่อาจพักอาศัยอยู่ใกล้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมีการเดินทางสะดวก และจากวิธีการเดินทางที่นิสิตใช้มากที่สุดในการมาเรียนพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เดินทางมาเรียนโดยรถยนต์โดยสารประจำทาง เรือโดยสาร หรือรถไฟ ซึ่งเป็นไปได้ว่าถึงแม้ว่านิสิตจะพักอาศัยอยู่ในสถานที่ไกล ๆ ถ้านิสิตขึ้นรถไฟ หรือนั่งเรือโดยสารก็จะใช้เวลาน้อยกว่าการเดินทางโดยรถยนต์โดยสารประจำทางอย่างแน่นอน เพราะการจราจรจะไม่ติดขัดเหมือนการเดินทางโดยรถยนต์

1.4 ซึ่งจากการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาน้อยกว่า 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ถึงร้อยละ 47.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด นั้นแสดงให้เห็นว่านิสิตไม่มีความสนใจเกี่ยวกับวิชาการที่เรียนมากนัก ประกอบกับถ้าพิจารณาจากตารางที่ 14 จะเห็นว่าประเภทของหนังสือที่กลุ่มตัวอย่าง สนใจอ่านเป็นอันดับที่ 1 คือ นิตยสาร วารสาร บันเทิง แฟชั่นต่าง ๆ

ซึ่งสอดคล้องกับการที่กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมน้อยกว่า 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งลักษณะของการอ่านค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียนนี้ อาจจะขึ้นกับเวลาที่นิสิตตอบแบบสอบถาม เพราะหากถามตอนใกล้สอบก็อาจจะได้ลักษณะการอ่านไม่เหมือนกับงานวิจัยนี้ได้

1.5 จะสังเกตได้ว่ากิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำมากที่สุดเมื่อมีเวลาว่าง คือ การไปเที่ยว คusyสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ๆ มีถึงร้อยละ 44.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด แต่กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาที่เรียน มีเพียงร้อยละ 17.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดเท่านั้น แสดงให้เห็นว่านิสิตยังไม่เห็นถึงความสำคัญในวิชาที่เรียนเท่าไรนัก ชอบสนุกสนาน เฮฮา สังสรรค์กับเพื่อน ๆ มากกว่าที่จะสนใจการเรียน

1.6 จะสังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่แน่นอนภายหลังจากการจบการศึกษาไปแล้วว่าตนเองต้องการทำอะไรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อิศารัตน์ บุญชู (2528) ที่กล่าวไว้ว่า นิสิตควรประเมินก่อนว่าการที่ตนเข้ามาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษานั้น มีจุดมุ่งหมายอย่างไรและควรวางแผนทางชีวิตของตนเองว่าจะเรียนไปเพื่ออะไร แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 12.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดที่ยังไม่มีเป้าหมายชีวิตที่แน่นอนในอนาคต ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้อาจจะสับสนคิดเลือกเข้ามาโดยเลือกตามผู้ปกครองหรือเลือกตามเพื่อนหรือเลือกเพราะต้องการได้ชื่อว่าสอบเอ็นทรานซ์ได้เท่านั้นเอง หรืออีกประการหนึ่ง คือบางคนนั้นมิสาขาวิชาที่หลากหลายมากสามารถออกไปทำงานหรือศึกษาต่อได้มากมายหลายสาขาวิชาชีพ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้จึงยังไม่สามารถบอกได้ว่าในอนาคตของตนเองเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วจะประกอบอาชีพอะไร หรือจะศึกษาต่อหรือไม่

2. ดัชนีรวมที่ได้จากการวิจัยนี้ทั้งหมด 6 ตัว ได้แก่ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ผลการวิจัยนี้ค่อนข้างสอดคล้องบางส่วนกับผลงานวิจัยของนักวิชาการ และนักวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศหลายท่าน ดังต่อไปนี้

सररเสररฤ อุกฤษเจลิม (2514) ที่ได้แบ่งลักษณะของนิสิตเป็น 3 ประเภท คือ มาเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้แต่อย่างเด็ยว, มาเรียนเพื่อหาความรู้ และเพื่อสังคม และ มาเรียน

เพื่อศึกษาหาความรู้ และมีแนวความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ มีจินตนาการใฝ่สูงมากแสดงออกถึงความ
คิดเห็นต่าง ๆ อยู่เสมอ

ทองเรือน อมรัชกุล(2525) ได้จำแนกประเภทนิสิตนักศึกษา ในประเทศไทยไว้เป็น
3 ประเภท ดังนี้ พวกที่มุ่งแต่การเรียนอย่างเดียว, พวกที่สนใจกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และ
พวกที่สนใจทั้งด้านเรียน และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา

อนุช อภาภิรมย์(2522 อ้างถึงใน สุชาดา มีศโอดี, 2528) ได้กล่าวถึงชีวิตความ
เป็นอยู่ของนิสิตนักศึกษา ในสังคมมหาวิทยาลัยว่าแบ่งได้ 3 ประเภท คือ พวกเรียนหนังสือไปวัน
หนึ่ง ๆ ใช้ชีวิตเรื่อยเฉื่อย, พวกชอบทำแต่กิจกรรม ชอบจัดงานฟุ้งเฟ้อ และ พวกชอบแสดงออก
ในทางที่จะแก้ไขปัญหาสังคม มีแรงศรัทธาที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

ไพฑูรย์ ลินลาวัฒน์(2533) ได้สรุปลักษณะของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามรูปแบบการใช้
ชีวิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็น 7 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มกิจกรรม, กลุ่มก้าวหน้า, กลุ่มเก็บตัว
กลุ่มสมาคม, กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์, กลุ่มวิชาการ และกลุ่มวิชาชีพ

คลากด์ และ ทโรว์(Clark and Trow, 1963) ได้แบ่งนิสิตนักศึกษา เป็น 4 กลุ่ม
ดังนี้ กลุ่มสนใจวิชาการ(Academic), กลุ่มไม่ยอมตาม(Non-Conformist), กลุ่มรักเล่น
(Collegiate) และกลุ่มการอาชีพ(Vocation)

ชูเมอร์ และ สแตนฟิลด์ (Shumer and Standfield, 1966 Feldman and
Newcomb, 1970) ได้ศึกษาแนวบทบาทของนิสิตที่มหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา
ได้จำแนกแนวบทบาทนักศึกษาได้ 8 ด้านด้วยกัน ได้แก่ แนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์
(Academic and Scholarly Role Orientation), แนวบทบาทในการใช้สติปัญญา
(Intellectual Role Orientation), แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่าง
เต็มที่(Consummatory Collegiate Role Orientation), แนวบทบาทในการนำ
ประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์(Instrumental Collegiate Role
Orientation), แนวบทบาทนิยมการใช้ชีวิตแบบระบบกรีก(Orientation to Greek-
letter System), แนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ(General Vocational
Role Orientation), แนวบทบาทในการพัฒนาสังคม(Social Development Role
Orientation) และแนวบทบาทที่ทำพลเป็นพิธี (Ritualistic Role Orientation)

วอร์เรน (Warren, 1966 อ้างถึงใน Feldman and Newcomb, 1970) ได้ทำ การศึกษานักศึกษาที่ วิทยาลัยเคลมมอนด์ และที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ได้แนวนิยมนักศึกษา 10 แบบ ดังนี้ แนวนิยมทางวิชาการ(Academic Orientation), แนวนิยมในความเป็นตัวของ ตัวเอง(Autonomous Orientation), แนวนิยมในการปฏิบัติสังคม (Social Protest Orientation), แนวนิยมทางการฝึกฝนสติปัญญา(Intellectual Orientation), แนวนิยมทางประเพณีดั้งเดิม(Tradition Orientation), แนวนิยมทางวิชาชีพ(Vocational Orientation), แนวนิยมที่ยังไม่มีการเลือกอย่างแน่นอน (Uncommitted Orientation) แนวนิยมที่ยังไม่มีทิศทางแน่นอน(Undirected Orientation), แนวนิยมที่ยึดผลประโยชน์ของ ตนเป็นหลัก(Self-Centered) และแนวนิยมที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ(Conformist Orientation)

บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1967) ได้แบ่งแนวบทบาท ของนักศึกษาไว้ดังนี้ แนวบทบาทสันโดษ(Privatists), แนวบทบาทวิชาชีพ(vocational) แนวบทบาทอนุรักษนิยม(CONventionals) และ แนวบทบาทวิชาการ(Academics)

นอกจากนี้ บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1968 อ้างถึงใน ไพทอร์ย์ สีนลาร์ตัน, 2527) ยังได้กล่าวไว้ถึงการแบ่งผู้เรียนอีกว่าแบ่งเป็น พวกวิชาการ, พวก มีปฏิริยาต่อสังคม, พวกชอบอยู่กับคนอื่น และ พวกกิจกรรมนอกหลักสูตร

มิลล์ (Mill, 1972 อ้างถึงใน พรพนา อรรถจรโรจน์, 2528) ได้แบ่งประเภทของ นิสิตนักศึกษาตามลักษณะการเรียนได้ 5 พวก ดังนี้ พวกเรียนเพื่อจุดมุ่งหมายที่จะออกไปประกอบ อาชีพ, พวกไฟรั้ไฟเรียน, พวกทำงานอย่างจริงจัง, พวกชอบร่วมกิจกรรมการเรียน และ พวก เรียนตามสบาย

วิลสัน และ คณะ (Wilson and others, 1975) จัดแบ่งประเภทของนักศึกษาตาม ความสนใจเป็น 8 ประเภท ดังนี้ กลุ่มสนใจปัญญาความคิด(Intellectual), กลุ่มวิชาการ (Academic), กลุ่มกิจกรรม(Activist), กลุ่มอาชีพ(Vocational), กลุ่มศิลปะ(Artistic) กลุ่มนอกรูปแบบ (Hip Non Conformist), กลุ่มกีฬา(Athletic) และ กลุ่มการเมือง (Political)

บล็อค และ คณะ(Block, Hann and Smith อ้างถึงใน ประภอบ คุปรัตน์, 2525) ได้แบ่งนิสิตนักศึกษาเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้ พวกเฉื่อยชาต่อการเมือง, พวกแปลกแยก, พวกเอกชน,

พวกนักพรต, พวกสร้างสรรค์ และพวกต่อต้านสังคม

ฮอลแลนด์(Holland อ้างถึงใน เคล็อม บุษย์แก้ว, 2525) ได้แบ่งบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็น 6 กลุ่มใหญ่ตามลักษณะของงาน ดังนี้ The Realistic Person, The Investigation, The Artistic Person, The Social Person, The Exterprising Person และ The Conventional Person

นิวคอมบ์ (Newcomb อ้างถึงใน ทองเรือน อมรัชกุล, 2525) ได้ศึกษาถึงประเภทและลักษณะเฉพาะกลุ่มของนักศึกษาหญิง ที่วิทยาลัยเบนนิ่งตัน ได้จำแนกนักศึกษาหญิงออกตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ พวกที่มีความคิดสร้างสรรค์(Creative Individualists), พวกที่มีความบ้าดีเดือด(The Wild Ones), พวกนักวิชาการ(Scholars), พวกที่ยุ่งกับสังคม(The Social Groups), พวกที่ชอบทำตนเป็นหัวหน้า(Leaders), และ พวกที่มีหัวรุนแรงในทางการเมือง(Political Activist)

นอกจากนี้ ทองเรือน อมรัชกุล(2525) ได้กล่าวถึงแนวความคิดของ นิวคอมบ์, เทอนเนอร์ และ คอนเวอร์ส (Newcomb, turner and converse) โดยได้ยกบางลักษณะที่เข้าได้กับนิสิตในมหาวิทยาลัยไว้ 6 ประเภท ดังนี้ พวกยึดทฤษฎี, พวกนักเศรษฐกิจ, พวกรักสวยรักงาม, พวกนิยมสังคม, พวกนักการเมือง และพวกเคร่งศาสนา

แอสติน อเล็กซานเดอร์ ดับบลิว (Astin, Alexander W., 1993) ได้ศึกษาลักษณะของนิสิตใหม่ ได้ 7 ลักษณะดังนี้ กลุ่มนักวิชาการ(Scholar), กลุ่มชอบสังคม (Social Activist), กลุ่มศิลปะ(Artistics), กลุ่มแปลกแยก(Hedonist), กลุ่มผู้นำ(Leader) กลุ่มต้องการไต่เต้าฐานะ(The Status Striver) และกลุ่มยังไม่ตัดสินใจ(Uncommitted)

ผู้วิจัยพิจารณาดังนี้รวมแต่ละตัวจากการวิจัยที่ได้ ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับงานวิจัยดังได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ดังต่อไปนี้

2.1 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม สอดคล้องกับ มาเรียนเพื่อหาความรู้และเพื่อสังคม ของ สรรเสริญ อุทัยเฉลิม(2514), พวกที่สนใจกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ของ ทองเรือน อมรัชกุล(2525), พวกชอบแสดงออกในทางที่จะแก้ไขปัญหาสังคม มีแรงศรัทธาที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ของ อนุช อภาภิรมย์ (2522 อ้างถึงใน สุชาดา มีศโอดี, 2528) กลุ่มกิจกรรม และ กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ ของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์(2533), แนวบทบาทในการ

ใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่ และ แนวบทบาทในการพัฒนาสังคม ของ ชูเมอร์ และ สแตนฟิลด์ (Shumer and Standfield, 1966 Feldman and Newcomb, 1970), แนวโน้มประเพณีดั้งเดิม ของวอร์เรน(Warren, 1966 อ้างถึงใน Feldman and Newcomb, 1970), แนวบทบาทอนุรักษนิยม ในพวกลักษณะผู้นำ ของ บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1967), พวกกิจกรรมนอกหลักสูตร ของ บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1968 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2527), กลุ่มกิจกรรม และกลุ่มการเมือง ของ วิลสัน และ คณะ (Wilson and others, 1975), พวกสร้างสรรค์ ของ บล็อก และ คณะ(Block, Hann and Smith อ้างถึงใน ประกอบ คุปรัตน์, 2525), พวกที่ชอบทำตนเป็นหัวหน้า ของ นิวคอมบ์ (Newcomb อ้างถึงใน ทองเรือน อมรัชกุล, 2525) และกลุ่มผู้นำของ แอสติน อเล็กซานเดอร์ ดับบลิว (Astin, Alexander W., 1993)

2.2 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา สอดคล้องกับ กลุ่มกีฬา ของ วิลสัน และ คณะ (Wilson and others, 1975)

2.3 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ สอดคล้องกับ กลุ่มศิลปะ ของ วิลสัน และ คณะ (Wilson and others, 1975), The Artistic Person ของ ฮอลแลนด์ (Holland อ้างถึงใน เคลือบ บุษย์แก้ว, 2525), พวกที่มีความคิดสร้างสรรค์ ของ นิวคอมบ์ (Newcomb อ้างถึงใน ทองเรือน อมรัชกุล, 2525) และ กลุ่มศิลปะ ของ แอสติน อเล็กซานเดอร์ ดับบลิว (Astin, Alexander W., 1993)

2.4 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ สอดคล้องกับ มาเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้ต่ออย่างเดียว ของ สรรเสริญ อุทัยเฉลิม(2514), พวกที่มุ่งแต่การเรียนอย่างเดียว ของ ทองเรือน อมรัชกุล(2525), กลุ่มวิชาการ ของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์(2533), กลุ่มสนใจวิชาการของ คลาร์ก และ ทราวี่(Clark and Trow, 1963), แนวบทบาททางวิชาการ และการเป็นศิษย์ ของ ชูเมอร์ และ สแตนฟิลด์ (Shumer and Standfield, 1966 Feldman and Newcomb, 1970), แนวโน้มทางวิชาการ ของ วอร์เรน (Warren, 1966 อ้างถึงใน Feldman and Newcomb, 1970), แนวบทบาทวิชาการ ของ บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1967), พวกวิชาการ ของ บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1968 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2527), พวกใฝ่รู้ใฝ่เรียน และ พวก

ทำงานอย่างจริงจัง ของ มิลล์ (Mill, 1972 อ้างถึงใน พรพนา อรรถนโรจน์, 2528), กลุ่มสนใจปัญหาความคิด ของ วิลสัน และ คณะ (Wilson and others, 1975), The Investigation Person ของ ฮอลแลนด์ (Holland อ้างถึงใน เคล็อม บุชย์แก้ว, 2525), พวกนักวิชาการ ของ นิวคอมบ์ (Newcomb อ้างถึงใน ทองเวียน อมรัชกุล, 2525) และกลุ่มวิชาการ ของ แอสติน อเล็กซานเดอร์ ดับบลิว (Astin, Alexander W., 1993)

2.5 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม สอดคล้องกับ พวกชอบทำแต่กิจกรรมชอบจัดงานฟุ้งเฟ้อ ของ อนุช อากาศิรมย์ (2522 อ้างถึงใน สุชาติ ไม้โอ๊ต, 2528), กลุ่มสมาคม ของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2533), กลุ่มรักเล่น ของ คลากค์ และ ทโรว์ (Clark and Trow, 1963), แนวบทบาทอนุรักษ์นิยม ในพวกชีวิตนักศึกษา ของ บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1967), พวกชอบอยู่กับคนอื่น ของ บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Bolton and Kammeyer, 1968 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2527), The Social Person ของ ฮอลแลนด์ (Holland อ้างถึงใน เคล็อม บุชย์แก้ว, 2525), พวกที่ยุ่งกับสังคม ของ นิวคอมบ์ (Newcomb อ้างถึงใน ทองเวียน อมรัชกุล, 2525), พวกนิยมสังคม ของ นิวคอมบ์, เทอนเนอร์ และ คอนเวอร์ส (Newcomb, Turner and Converse อ้างถึงใน ทองเวียน อมรัชกุล, 2525)

2.6 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน สอดคล้องกับ แนวโน้มที่ยังไม่มีทิศทางแน่นอน ของ วอร์เรน (Warren, 1966 อ้างถึงใน Feldman and Newcomb, 1970), และ กลุ่มยังไม่ตัดสินใจ ของ แอสติน อเล็กซานเดอร์ ดับบลิว (Astin, Alexander W., 1993) โดยที่ชื่อของดัชนีรวมตัวนี้เป็นชื่อของลักษณะของนิสิตใหม่ที่ผู้วิจัยเก็บจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ซึ่งถ้าศึกษากับนิสิตชั้นปีอื่น ๆ หรือในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็อาจจะพบว่าดัชนีรวมตัวนี้เป็นลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสถาบัน หรือไม่ผูกพันกับสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ชื่อดัชนีรวมตัวนี้อาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามชั้นปี คณะ หรือมหาวิทยาลัยที่ศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่

3.1 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ดังจะเห็นได้ว่าถ้านิสิตที่มีลักษณะ

ข้อค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมอยู่เสมอ หรือทบทวนบทเรียนเป็นประจำ ก็จะไม่เสียเวลาในการพบปะ พูดคุย สังสรรค์ ไปเที่ยวเฮฮาไปกับเพื่อนฝูงเพราะพวกเขาจะรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์

3.2 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา, ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ, ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ทั้งนี้จะพิจารณาได้ว่า ถ้านิสิตที่ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งในการทำกิจกรรมก็มีได้มากมาย หลายอย่าง เช่น การเล่นกีฬา การไปเชียร์กีฬาต่าง ๆ ทั้งในมหาวิทยาลัย หรือนอกมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่การร่วมกันจัดนิทรรศการ หรือเข้าชมนิทรรศการทางศิลปะ ต่าง ๆ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้เป็นการสังคม และจำเป็นต้องร่วมงาน พบปะเพื่อนฝูง สังสรรค์ ไปด้วยในตัว

3.3 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ, ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ และดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ซึ่งนิสิตที่มีลักษณะชอบในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม อยู่เสมอ หรือ นิสิตที่ชอบเกี่ยวกับศิลปะ ต่าง ๆ ย่อมต้องการความผ่อนคลายความเครียดเพื่อช่วยให้หัวสมองปลอดโปร่ง ซึ่งการเล่นกีฬาก็เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยได้ดี นอกจากจะช่วยให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังช่วยให้มีสุขภาพจิตที่ดีด้วย และการเล่นกีฬานั้นก็เป็น การพบปะ เพื่อนฝูงวิธีหนึ่งที่ช่วยให้เกิดความสามัคคี และสังสรรค์กับเพื่อน ๆ ได้โดยไม่เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์

3.4 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการและ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม นิสิตที่สนใจเกี่ยวกับงานศิลปะ ต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานที่ต้องการความคิด สร้างสรรค์ มีจินตนาการที่สูง การได้พบปะเพื่อนฝูง สังสรรค์ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ และประกอบกับงานทางศิลปะบางอย่างต้องร่วมมือทำกับเพื่อน ๆ จึงมีความจำเป็นต้องพบปะ เพื่อนฝูงอยู่อย่างสม่ำเสมอ

3.5 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา และ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ซึ่งจะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความสนใจในวิชาการ สนใจค้นคว้าหาความรู้

หรือ นิสิตที่มีความสนใจทางด้านกีฬา นั้นแสดงว่า นิสิตต้องมีเป้าหมายที่แน่นอนอยู่แล้ว

4. ผลการเปรียบเทียบดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ จำแนกตามประเภทของการ
สอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชา และคณะ ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

4.1 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม

4.1.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ระหว่าง
นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวง
มหาวิทยาลัย และ นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันกับสาขาวิชา และคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ความแตกต่างระหว่างลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม เนื่องจากประเภท
ของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในแต่ละสาขาวิชา หรือในแต่ละคณะที่นิสิต
กำลังศึกษา มีลักษณะไม่แตกต่างกัน และต่างก็มีลักษณะเดียวกัน กับความแตกต่างระหว่างค่าดัชนี
รวมลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรมที่วัดได้เนื่องจากประเภทของการเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โดยไม่คำนึงถึงสาขาวิชา และคณะที่นิสิตกำลังศึกษา

4.1.2 เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนใน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการ
สอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม
มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษา สังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัย แสดงว่า นิสิตโครงการฯ สนใจทำกิจกรรมมากกว่า นิสิตทบวงฯ อาจเป็น
เพราะ นิสิตโครงการฯ ไม่คร่ำเคร่งต่อการเรียนเท่ากับ นิสิตทบวงฯ เพราะในการสอบคัด
เลือกเข้ามาเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ไม่ต้องสอบแข่งขันกับคนจำนวนมากเท่ากับนิสิต
ทบวงฯ พร้อมทั้งเมื่อพิจารณาจุดประสงค์ของโครงการพิเศษบางโครงการพิเศษ พบว่า มีข้อมูลยืนยัน
ว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วนิสิตจะต้องออกไปใช้ทุนในต่างจังหวัด หรือสถานที่โครงการพิเศษนั้นระบุไว้
ทำให้นิสิตที่จะเข้าร่วมโครงการ จะต้องมีความรู้ลึกซึ้งที่จะช่วยเหลือสังคมเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว
จึงทำให้เมื่อเข้ามาในมหาวิทยาลัยเกิดความรู้สึกอยากเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า นิสิตทบวงฯ

4.1.3 เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม ของกลุ่มนิสิตที่อยู่ในสาขาวิชาที่ต่าง กัน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ละอองทิพย์ เหมะ (2528) ที่พบว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สาขาสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมการเข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมของมหาวิทยาลัย มากกว่า สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ลักษณะ ด้านนี้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค อาจแตกต่างจากลักษณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยใน ส่วนกลาง เนื่องจาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยในภูมิภาคที่นักศึกษาต้องพัก อยู่ในหอพัก ของมหาวิทยาลัยเกือบทั้งหมด จึงมีเวลาว่างมาก และเมื่ออยู่หอพักอาจไม่รู้จะทำอะไร จึงทำให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความพึงพอใจในการได้มีโอกาส เข้าร่วม กิจกรรมชมรมหรือองค์การนักศึกษา มากกว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคอื่น ๆ (สมร แต่งบุญงาม, 2530) ซึ่งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในหอพักนิสิตจึงทำ ให้ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตทั้ง 4 สาขาวิชาไม่แตกต่างกัน

4.1.4 เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

พบว่า คณะที่มีค่าลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม แตกต่างกัน ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มี ลักษณะของนิสิตเน้นกิจกรรม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และ คณะ วิศวกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาของวิชาของคณะครุศาสตร์นั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับสังคม และเป็นเนื้อหาวิชาที่ไม่มากและไม่หนัก หรือมีจำนวนงานที่ต้องส่งมากจนเกินไป ดังเช่นเนื้อหาวิชา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งทำให้นิสิตทั้ง 2 คณะนี้ไม่มีเวลามากพอ ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากในปัจจุบันนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ออกระเบียบ บกกฎเกณฑ์ออกใหม่ว่าห้ามนิสิตทุกคณะ โดยเฉพาะนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ค้างคืนที่คณะ ทำให้นิสิตคณะนี้ต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้น เพราะงานที่ต้องส่งอาจารย์บางชิ้นนั้นไม่สามารถจะนำกลับไป ทำต่อที่บ้านได้ เนื่องจากไม่มีความสะดวกในการขนย้าย เพราะถ้าหากเคลื่อนย้ายก็จะกระทบ กระเทือนให้งานนั้นเสียหายได้ทำให้นิสิตคณะนี้ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงานส่งอาจารย์ จึง ไม่มีเวลาที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ส่วนคณะวิศวกรรมศาสตร์นั้น จะเห็นว่าเนื้อหา ส่วนใหญ่เป็นวิชาการที่หนัก และ นิสิตชั้นปีที่ 1 ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ทุกคนต้องพยายามทำเกรด เฉลี่ยให้ได้ดี เพราะเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 2 นิสิตทุกคนจะต้องเลือกเข้าภาควิชาเอก ซึ่งทางคณะจะคัด เลือกจากเกรดเฉลี่ยที่ได้ในปีที่ 1 และนิสิตก็มีความต้องการที่จะเข้าเรียนในภาควิชาที่ตนเองชอบ

และจบการศึกษาออกมาทำงานรองรับที่มีรายได้ดี ซึ่งจะเห็นว่าภาวะการล้มของตลาดแรงงานในสังคมในปัจจุบันนั้น มีความต้องการนิสิตที่จบวิศวกรรมศาสตร์บางภาควิชาเท่านั้น ดังนั้น จึงทำให้นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ต้องมุ่งเรียนอย่างหนัก เพื่อที่จะทำให้ตนเองได้เข้าไปเรียนในภาควิชาที่ตนเองต้องการ จึงไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

4.2 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา

4.2.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กับสาขาวิชาและ คณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ในประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ต่างกัน มีลักษณะไม่เหมือนกันทุกสาขาวิชา หรือทุกคณะที่นิสิตกำลังศึกษา และค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬาของนิสิตที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาและ คณะที่แตกต่างกันมีลักษณะไม่เหมือนกันในแต่ละประเภทของ การสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2.2 เมื่อพิจารณาจำแนกตาม ประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2.3 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ อาจเป็นเพราะว่านิสิตในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพเป็นนิสิตที่เรียนเนื้อหาวิชาที่เน้นเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ ร่างกายให้แข็งแรงตลอดจนการเกิดโรคต่าง ๆ จึงทำให้นิสิตในสาขานี้ เกิดจิตสำนึกในการระวังรักษาสุขภาพของตนเองได้ดีกว่านิสิตในสาขาอื่น ๆ ซึ่งการเล่นกีฬาก็เป็นวิธีในการสร้างสุขภาพของร่างกายให้มีผลกำลังอนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ได้ดีวิธีหนึ่ง

4.2.4 เมื่อพิจารณาจำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสหเวชศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นกีฬา มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะคณะอักษรศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ อาจเป็นเพราะว่าคณะแพทยศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ เป็นคณะที่ต้องเรียนวิชาที่ เน้นเกี่ยวกับสุขภาพ เป็นหลักจึงทำให้นิสิตคณะเหล่านี้เกิดจิตสำนึกในการรักษาสุขภาพของตนเอง มากกว่านิสิตคณะอื่น ๆ ซึ่งการเล่นกีฬาเป็นวิธีหนึ่งที่ที่ช่วย ในการระวังรักษาสุขภาพให้แข็งแรง อยู่เสมอ และกีฬายังช่วยในการทำให้สุขภาพจิตดี หัวสมองปลอดโปร่ง สามารถทำงาน ต่าง ๆ หรืออ่านหนังสือ คิดคำนวณต่าง ๆ ได้ดี ส่วนคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตกลุ่มกีฬา มากกว่า คณะอื่น ๆ อาจเป็นเพราะ เมื่อต้องทำงานหนักหรือ เรียนหนังสืออย่างหนัก การเล่นกีฬา ก็จะเป็นการผ่อนคลายความเครียดของตนเองได้อย่างหนึ่งที่ ประหยัด และมีประโยชน์ต่อสุขภาพ ซึ่งจะส่งผลให้มีร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ พร้อมทั้งจะสู้กับการเรียนที่หนักได้ต่อไป

4.3 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ

4.3.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันกับสาขาวิชาที่นิสิตศึกษา แต่พบว่ามีความสัมพันธ์กับคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ ในประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ต่างกัน มี

ลักษณะเหมือนกันทุกสาขาวิชา แต่ไม่เหมือนกันในทุกคณะที่นิสิตกำลังศึกษา และ คำดัชนีรวม ลักษณะของนิสิตกลุ่มศิลปะของนิสิตที่กำลังศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีลักษณะไม่เหมือนกันในแต่ละประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3.2 ไม่มีความแตกต่างกันในด้านของดัชนีรวมลักษณะของ นิสิตเน้นศิลปะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือก รวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3.3 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขาสังคมศาสตร์ เพราะว่า นิสิตในสาขามนุษยศาสตร์ เป็นนิสิตที่เรียนเนื้อหาวิชาที่เน้นเกี่ยวกับ ศิลปะ วรรณคดี หรือวัฒนธรรม มากกว่า นิสิตในสาขาวิชาอื่น ๆ จึงต้องมีความสนใจเกี่ยวกับงานทางด้านศิลปะ วรรณคดี หรือวัฒนธรรมเป็นพิเศษเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการเรียนทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เอ็น เจ เอนทวิสเทล (N.J. Entwistle อ้างถึงใน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2524) ที่พบว่า นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ มีภาษาดี และมีค่านิยมทางสุนทรียศาสตร์สูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ละอองทิพย์ เหมะ (2532) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สาขามนุษยศาสตร์ มีพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ ชมสารคดี และอ่านหนังสือเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรม ขบธรรมเนียม ประเพณีไทย และท้องถิ่น มากกว่า นักศึกษสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

4.3.4 เมื่อพิจารณาจำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะอื่น ๆ ทุกคณะ ยกเว้น นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, คณะเศรษฐศาสตร์, คณะสัตวแพทยศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะสหเวชศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, คณะนิติศาสตร์ และ คณะอักษรศาสตร์ และ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์, คณะอักษรศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นศิลปะ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์

จะเห็นว่า เนื้อหาวิชาที่เรียน ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนิสิตคณะอักษรศาสตร์ เป็นเนื้อหาวิชาที่เน้นให้ผู้เรียน รู้จักคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวของตัวเอง และให้อิสระทางความคิด และเป็นเนื้อหาวิชาที่เน้นเกี่ยวกับศิลปะ วรรณคดี หรือ วัฒนธรรม ต่าง ๆ มากกว่า เนื้อหาวิชาของคณะอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากผลงานของ คณะเหล่านี้ จะเน้นงานที่เกี่ยวกับ งานเขียนต่างๆ ทั้งร้อยกรอง และร้อยแก้ว หรือ งานศิลปะต่าง ๆ เช่น งานปั้น ภาพวาด งานแกะสลัก ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นว่า งานดังกล่าวเป็นงานที่ต้องการความคิดสร้างสรรค์ สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และต้องการการมีจินตนาการที่สูงทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตกลุ่มศิลปะ มากกว่า นิสิตคณะอื่น ๆ

4.4 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ

4.4.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกจากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กันกับสาขาวิชาที่นิสิตศึกษา แต่ไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กันกับคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ในประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ต่างกัน มีลักษณะไม่เหมือนกันทุกสาขาวิชา แต่เหมือนกันในทุกคณะที่นิสิตกำลังศึกษา และ ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการของนิสิตที่กำลังศึกษาสาขาที่แตกต่างกัน มีลักษณะไม่เหมือนกันในแต่ละประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4.2 ไม่มีความแตกต่างกัน ในด้านของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ระหว่าง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4.3 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ และนิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์

ชีวภาพ มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า สอดคล้องกับ งานวิจัยของ มยุรี สุทธิเลิศอรุณ(2528) ที่พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ มีลักษณะด้านการใฝ่รู้ สูงกว่า นิสิตสาขา สังคมศาสตร์ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ อารณ รอดอรินทร์(2528) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ มีพฤติกรรมด้านการแสวงหาความรู้ ในเรื่อง การหมั่นทบทวนบทเรียน มากกว่า นักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ และนักศึกษาศาขาศาสตร์ชีวภาพ มีพฤติกรรมด้านการแสวงหาความรู้ ในเรื่องของการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาที่ศึกษา มากกว่า นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพนา อรรถนโรจน์(2528) ที่พบว่า นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีพฤติกรรมการศึกษา และ ค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น เข้าห้องสมุด สันทนาการกับอาจารย์ หรือ นักวิชาการ ฟังบรรยายพิเศษติดกับเพื่อน สูงกว่า นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ และ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรทางวิชาการ สูงกว่า นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ และ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ไพฑูรย์ สีนลรัตน์(2527) ที่พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีลักษณะการใช้ชีวิตกลุ่มวิชาการสูง และ สอดคล้องกับ วอร์เรน (Warren, 1966 อ้างถึงใน Feldman and Newcomb, 1970) ที่ได้กล่าวว่า นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ จะมีแนวโน้มทางวิชาการสูง

จากผลการวิจัย และงานวิจัยที่สอดคล้องดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ตามเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรทางด้านสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนใหญ่เป็นวิชาที่เน้นหนักทางวิชาการสูง เน้นการนำวิชาการไปประยุกต์ใช้ เน้นงานค้นคว้าเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ การทดลองค้นคว้าต่าง ๆ นิสิตต้องใช้เวลาการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม มีความอดทนในการเรียนวิชาที่ยาก และมีเนื้อหาซับซ้อน จึงต้องเป็นผู้ศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งต่างกับนิสิตในสาขาสังคมศาสตร์ และนิสิตสาขามนุษยศาสตร์ ที่จะเน้นในการคิดหาเหตุผล หรือความคิดสร้างสรรค์มากกว่าเน้นหลักวิชาการ

4.4.4 เมื่อพิจารณาจำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, คณะ

อักษรศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสหเวชศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตกลุ่มวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นวิชาการ มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ซึ่งผู้วิจัยพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ เซอร์เวล และ อาร์มเมอร์ (Serwell and Armer, 1966 อ้างถึงใน พรพนา อรรถนโรจน์, 2528) ที่พบว่า นิสิตคณะวิชาที่เกี่ยวข้องทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนิสิตคณะแพทยศาสตร์ นิสิตที่เข้าเรียนในคณะวิชาเหล่านี้ต้องใช้พื้นฐานทางวิชาการสูง มีความคิดริเริ่มในการทดลองสิ่งใหม่ ๆ การเอาวิชาการไปประยุกต์ใช้และงานค้นคว้าเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงต้องสนใจค้นคว้า อ่านศึกษาสิ่งใหม่ ๆ อยู่สม่ำเสมอ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ วิลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ (2527) ที่ได้ศึกษาลักษณะของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มีความเจริญด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสูงที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2527) ที่พบว่า นิสิตในคณะแพทยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีลักษณะการใช้ชีวิตกลุ่มวิชาการสูง จะเห็นว่า เนื้อหาวิชาของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ เป็นเนื้อหาวิชาที่เน้นหนักไปทางทฤษฎีต่าง ๆ มากมาย ทำให้นิสิตต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ไปในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อช่วยในการเรียนให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และ โดยเฉพาะนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ต้องทำเกรดเฉลี่ยในชั้นปีที่ 1 ให้ดีที่สุด เพราะจะมีผลต่อการเลือกภาควิชาเอกของตนเองในชั้นปีที่ 2 จึงต้องจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความสนใจในทางวิชาการ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น

4.5 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม

4.5.1 ความแตกต่างของดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคม ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กับสาขาวิชา และคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ความแตกต่างระหว่างลักษณะของนิสิตเน้นสังคม เนื่องจากประเภทของการสอบคัดเลือก

เข้าเรียน ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในแต่ละสาขาวิชา หรือในแต่ละคณะที่นิสิตกำลังศึกษา มีลักษณะไม่แตกต่างกัน และต่างก็มีลักษณะเดียวกัน กับ ความแตกต่างระหว่างค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเน้นสังคมที่วัดได้ เนื่องจากประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยไม่คำนึงถึงสาขาวิชา และคณะที่นิสิตกำลังศึกษา

4.5.2 เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตทบวงฯ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินในระดับปานกลาง ถึง ค่อนข้างสูง และ แหล่งค่าใช้จ่ายในมหาวิทยาลัยก็มาจากบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน จึงสามารถใช้จ่ายเงินได้มากกว่า นิสิตโครงการฯ บางโครงการฯ ที่ต้องรับเงินจากทุนการศึกษาจึงทำให้มีข้อจำกัดในการคบเพื่อน หรือการเที่ยวเตร่สังสรรค์ต่าง ๆ

4.5.3 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาสังคมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขามนุษยศาสตร์ อาจเป็นเพราะนิสิตในสาขาสังคมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เน้นหนักไปทางวิชาการ หรือไม่มีงานที่จะต้องทำส่งมากเหมือนนิสิตในสาขาอื่น ๆ จึงมีเวลาที่จะไปเที่ยว สังสรรค์ เฮฮากับเพื่อน ๆ ได้ อย่างเต็มที่

4.5.4 เมื่อพิจารณาจำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะสหเวชศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, คณะสัตวแพทยศาสตร์, คณะอักษรศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะเศรษฐศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะ

ศิลปกรรมศาสตร์, คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตเน้นสังคม มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุชาติดา มีศโอดี(2528) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงคณะบริหารธุรกิจ มีการรับรู้ตามแนวบทบาทในพฤติกรรมการเต็มใจที่จะเที่ยวสนุกร่วมกับเพื่อน แม้จะเสียการเรียนก็ตาม สูงกว่าคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งจะเห็นว่าเนื้อหาของวิชาของ คณะนิเทศศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีนั้น จะประกอบไปด้วยสาขาวิชาเอกที่ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ เช่น สาขาประชาสัมพันธ์ สาขาการตลาด สาขาทางการโฆษณา เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาของวิชาส่วนใหญ่เน้นไปทางการหาเหตุผล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้นิสิตในคณะเหล่านี้มีความจำเป็นต้องมีลักษณะชอบพบปะผู้คน มาก ๆ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ชอบงานสร้างสรรค์ และอีกประการหนึ่งลักษณะการเรียนในคณะเหล่านี้ มีงานที่จะต้องลงมือฝึกปฏิบัติ และค้นคว้าทดลองน้อยกว่านิสิตในคณะอื่น ๆ ซึ่งในเรื่องนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้กล่าวไว้ว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการปรับตัวของนิสิตมากที่สุด ซึ่งอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา ควรจะให้ความสนใจเรื่องกลุ่มนิสิตนักศึกษา เพราะสามารถที่จะใช้ในการปรับพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาคนใด คนหนึ่งในกลุ่มก็จะมีอิทธิพลต่อกลุ่มทั้งหมด และอาจสามารถทำให้เขาเลือกทางเดินที่ถูกต้องมากกว่าที่จะให้กลุ่มเพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสม

4.6 ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน

4.6.1 ความแตกต่างของ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า มีปฏิสัมพันธ์กันกับสาขาวิชาและคณะที่นิสิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ค่าดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ในประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ต่างกัน มีลักษณะไม่เหมือนกันทุกสาขาวิชา หรือ ทุกคณะที่นิสิตกำลังศึกษา และ ค่าดัชนีรวม

ลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน ของนิสิตที่กำลังศึกษาในสาขาวิชา และคณะที่แตกต่างกัน มีลักษณะไม่เหมือนกันในแต่ละประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.6.2 เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือก จากโครงการพิเศษ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกรวมเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตโครงการบางโครงการนั้นเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถที่จะออกไปประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ จึงมีความไม่แน่ใจสูง

4.6.3 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์ และ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ อาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนของสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น ส่วนใหญ่เป็นวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เช่น วิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เป็นต้น ซึ่งนิสิตที่เข้ามาเรียนในสาขานี้ อาจเข้ามาเพื่อให้ได้ชื่อว่าสอบเอ็นทรานซ์ได้ แต่จริงๆ แล้วอาจมีความต้องการที่จะสอบเอ็นทรานซ์ใหม่เพื่อเข้าไปศึกษาในคณะอื่น ๆ ที่ดีกว่า และมีเป้าหมายอาชีพที่แน่นอนกว่าจึงรู้สึกไม่ผูกพันกับสาขาวิชาที่กำลังศึกษา และอีกประการหนึ่งสาขาวิชานี้มีวิชาเอกที่หลากหลาย ซึ่งสามารถออกไปประกอบอาชีพได้มากมายจึงทำให้นิสิตในสาขานี้ยังไม่ตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง

4.6.4 เมื่อพิจารณาจำแนกตามคณะ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนมากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี และคณะอักษรศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสหเวชศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียนมากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัย พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาดา มีศโอดี(2528) พบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการรับรู้ในพฤติกรรมทางเลือกเรียนในคณะวิชาที่ง่ายที่สุด และไม่คิดที่จะนำวิชาที่เรียนไปใช้ประโยชน์แก่ชีวิต สูงกว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

นิสิตคณะรัฐศาสตร์ นิสิตคณะครุศาสตร์ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ และนิสิตคณะอักษรศาสตร์ มีลักษณะของนิสิตที่ไม่ผูกพันกับสาขาวิชาอาชีพที่เรียน มากกว่านิสิตที่อยู่ในคณะอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื้อหาวิชาที่เรียนในคณะเหล่านี้มีมากมาย และหลากหลาย สามารถออกไปประกอบอาชีพได้มากมาย จึงมีอิทธิพลทำให้นิสิตยังไม่คิดตัดสินใจที่แน่นอนว่า เมื่อจบการศึกษาออกไปแล้ว จะทำงานเกี่ยวกับอะไร และนิสิตบางคนอาจเลือกเรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง หรือเรียนตามเพื่อน หรือเลือกเพื่อไว้แต่เมื่อได้เข้ามาศึกษาจริง ๆ อาจจะไม่มีความหมายที่แน่นอนในอนาคต รวมทั้งนิสิตอาจมีความต้องการนิสิตอาจมีความต้องการสอบคัดเลือก เพื่อเข้าศึกษาในคณะใหม่โดยตรงตามความต้องการของตนเอง และเมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้มีอาชีพที่แน่นอนหรือตรงกับที่ต้องการ ดังนั้น นิสิตในคณะดังกล่าวจึงยังไม่ตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพที่แน่นอนว่าจะประกอบอาชีพใดในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบดังกล่าวเป็นการศึกษาจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2536 ซึ่งต่อไปอาจมีการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะไปได้ตามสภาพความต้องการ การปรับตัว และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตใหม่ที่ได้จากการวิจัยนี้ ไปใช้ในการกำหนดแนวทางปฏิบัติ เพื่อการส่งเสริมหรือปรับปรุง การวางแผน การจัดหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับลักษณะของนิสิตในปัจจุบัน เพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น
2. ควรนำดัชนีรวมลักษณะของนิสิตที่ได้จากการวิจัยนี้ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจการ นิสิตต่าง ๆ และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับลักษณะ ความต้องการ หรือ ความสนใจของ นิสิตในปัจจุบัน ซึ่งจะส่งผลถึงการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพในอนาคต หรือ การผลิตบัณฑิตให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย เพื่อหาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตเพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับ ลักษณะของนิสิตในแต่ละชั้นปี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร เกี่ยวกับดัชนีรวมที่ได้
2. ควรมีการทำวิจัย เพื่อหาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลทั่วประเทศ เปรียบเทียบกับ ดัชนีรวมลักษณะของนิสิตในมหาวิทยาลัยเปิด หรือ มหาวิทยาลัยของ เอกชน ทั่วประเทศ
3. ควรมีการทำวิจัย เพื่อหาดัชนีรวมลักษณะของนิสิตของทั้งประเทศไทย ในปัจจุบัน
4. ในด้านของสภาพส่วนตัวในเรื่องต่าง ๆ ควรมีการศึกษาให้กว้างขึ้น และ ควรนำมาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างกันในด้านของ ภูมิฐานะ เพศ ฯลฯ กับ ความสนใจ ในด้านต่าง ๆ เป็นต้น